

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

בפני כב' השופט יהורם שקד

התובעת:
פלונית (קטינה)
באמצעות אמה, פלונית
ע"י ב"כ עו"ד שרון פרילינג

נגד

הנתבע:
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד יאיר שיבר

פסק דין

לפניי תביעה למזונות ילדה אחת, בת כשנה וחצי כיום.

א' – פתח דבר:

1
2
3
4
5
6 1. כבר בפתח הדברים, מבקש אני להביע את מורת רוחי מדרך ניהול התביעה שבפני. אין אני
7 מכוון דווקא לבעל דין אחד, אלא לשני המתדיינים שהופיע בפני, מי יותר ומי פחות. בירור
8 סוגיה (של) פעוטה זו גזל מהצדדים ומבית המשפט משאבים רבים, ודי אם אזכיר כי בתיק זה
9 בלבד, נאלצתי ליתן לא פחות מ- 130 החלטות, לא כולל פסק דין זה.

10
11 2. במהלך בירור תובענה זו נחשפתי למערכת יצרים סוערת, לתסכולים הדדים, לנכונות
12 מינימאלית להגיע לפשרה כלשהי, עד אשר נדמה היה כי הצדדים עסוקים יותר בעצם
13 המריבה שביניהם מאשר במושאה. כך או כך, ייאמר כבר עתה, כי אין בכוונתי להתייחס לכל
14 טענה וטענה שהעלו הצדדים, אשר לא "ויתרו" על כל טענה שהיא, בין שהיא רלוונטית יותר
15 ובין שהיא רלוונטית פחות, אלא אתן דעתי אך ורק לטענות הדרושות לבירור הסוגיה שעל
16 הפרק. הא ותו לא!

17
18 [יוער כי סיכומי התובעת הוגשו ביום 10.9.14, סיכומי הנתבע הוגשו ביום 19.10.14 וסיכומי
19 תשובה הוגשו ביום 10.11.4]

20
21 3. ניסיונותי הרבים להביא את הצדדים לכדי הסכם, אשר היה מייתר מתן פסק דין זה לא עלו
22 יפה. במהלך ניסיונות הפשרה, נחשפתי לסוגיות נוספות ולעניינים אחרים הקיימים בין
23 הצדדים והמתבררים בערכאה אחרת, מה שלא תרם לניסיונות הפשרה.
24

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

ב' - העובדות הרלבנטיות:

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
4. הוריה של הקטינה (להלן גם: "בני הזוג" / "האם" / "האב" – בהתאמה) נישאו זל"ז כדמויי ביום 20.9.11. בחודש מאי 2013 נולדה הקטינה וביום 25.8.13, עת מלאו לה שלושה חודשים בלבד, הוגשה התובענה דנן.
5. כבר בפתח כתב התביעה, ממש בראשיתו, בסעיף הראשון ובשורה הראשונה נכתב על אודות האב כי זה "יהלומן עשיר" (הדגשה במקור – י"ש). מוטיב זה (עושרו של הנתבע) חזר על עצמו לכל ארכה ורחבה של התביעה, והוא מצא לו אכסניה של קבע בכתבי בי-הדין נוספים ורבים שהגישה האם.
6. מרגע צאתה לאוויר העולם ועד לרגע בו החלו הוריה להתקוטט, בין היתר, על אודות מזונותיה של הקטינה, לא חלפו ולו 100 ימים, ויחד עם זאת, לא חסכה האם טענות בדבר "רמת חיים" ודרישה לשמור על רמת חיים. בכתב התביעה, עתרה האם לחייב את האב לשאת ברכיבים הבאים:
- א. מלוא צרכיה השוטפים של הקטינה, בסך של 8,036 ₪ לחודש;
- ב. מלוא עלות מטפלת לקטינה, בסך של 7,200 ₪ לחודש;
- ג. תשלום מלוא הוצאות אחזקת הבית;
- ד. תשלום החזרי הלוואת המשכנתא הרובצת על דירת המגורים, במלואם;
- ה. השבת הרכב שהיה בשימוש, על פי טענתה, או לשכור עבורה רכב חלופי וכן לשאת במלוא הוצאות הרכב;
- ו. תשלום מלוא הוצאות החינוך (לרבות: גן פרטי, מטפלת, צהרון, תשלומי בית ספר, ציוד בית ספר וכו');;
- ז. תשלום מלוא הוצאותיה הרפואיות;
- ח. תשלום מלוא מזונות הקטינה עד לתום השירות הצבאי;
- ט. תשלום מלוא ההוצאות העתידיות של הקטינה (כל הוצאה רפואית, כל הוצאה חינוכית, שיעורי עזר, הוצאות עבור בת מצווה, נסיעה לפולין, טלפון נייד, קייטנות, ריהוט חדר ילדים, טיולים וחופשות, חוגי העשרה ותרבות ברמה הגבוהה ביותר);
- י. תשלום דמי טיפול בסך של 2,000 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 כאמור לעיל, הן בכתב התביעה והן בכתבי בי-דין רבים מטעם האם, נטען כי האב הינו עשיר .7
2 מופלג, יהלומן העושה חייל בעסקיו; מתגורר בבית מגורים ששוויו כ-12 מיליון ₪; הרגיל את
3 האם לרמת חיים של האלפיון העליון; נהג להעביר לידיה לשם בילוי וקניות סך העולה על
4 15,000 ₪ בכל חודש עוד טרם הולדת הקטינה ובכל נסיעה שלו לחו"ל נהג להותיר בידיה של
5 האם סך שלא פחת מ-3,000\$ במזומן; עודד את האם לרכישת מותגים יוקרתיים ובילה עמה
6 בחופשות יקרות בחו"ל.
7
8 עוד טוענת האם כי האב מנהל את עסקיו באופן עצמאי, הן בארץ והן בחו"ל והוא מעורב .8
9 בעסקאות יהלומים גדולות ומגלגל תחת ידיו סכומי עתק, כאשר עיקר רווחיו מתקבלים
10 במזומן באופן בלתי מדווח. מוסיפה האם וטוענת כי האב נוהג לרשום חלק מרכושו ע"ש
11 אחרים, וזאת על מנת להסתיר רכושו משלטונות המס.
12
13 אשר על כן, ובשים לב ליכולותיו הכלכליות של האב, טוענת האם כי האב יישא בנקל .9
14 בתשלומי הוצאות הילדה, כפי שפורטו על ידה בכתב התביעה וכפי שהובאו לעיל.
15
16 מנגד, טוען האב כי עסקינן בתביעה מופרכת, מנופחת וחסרת קשר למציאות אשר לא נתמכה .10
17 בראיות. טוען האב כי הוא מועסק כשכיר בחברת יהלומים וכי משכורתו עומדת על סך של כ-
18 7,500 ₪ לחודש בערכי נטו. לביסוס טענתו, צירף האב לכתב הגנתו תלושי שכר בהתאם. האב
19 מכחיש בכל תוקף הן את טענות האם בדבר רכושו ובעיקר מכחיש הוא את טענותיה בדבר
20 עסקיו ועבודתו.
21
22 באשר לבית המגורים, טוען האב כי זה נרכש תמורת סך של כ-900,000\$, והוא רשום בחלקים .11
23 שווים על שמו, ע"ש אחיו וע"ש חברה בבעלות אמו, מה גם שעדיין נפרעת על ידו הלוואה
24 שנטל לצורך רכישת חלקו (משכנתא).
25
26 האב מכחיש את קיומן של מרבית ההוצאות הנתבעות, טוען כי הצדדים חיו ברמת חיים .12
27 רגילה וכי משכורתה של האם (כ-7,000 ₪ בחודש) סייעה לכלכלת המשפחה.
28
29 האב אינו טוען מהו הסכום שיש לחייבו למזונות הקטינה, אם כי טוען על דרך השלילה מדוע .13
30 דרישותיה של האם מופרזות ומדוע אין לשעות להן.
31
32 יוער כי אין חולק כי לעת עתה, מתגוררות האם והילדה בבית המגורים אשר שימש את .14
33 הצדדים עד פרוץ הסכסוך. כאמור לעיל, בין הצדדים מתבררות סוגיות נוספות בבית הדין
34 הרבני, לרבות: משמורת, הסדרי ראייה ומזונות אישה.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

ג' – דיון:

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

15. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט 1959 (להלן: "חוק המזונות"), קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. כאמור, הנתבע הוא יהודי ודינו האישי הוא הדין העברי. על פי הדין העברי, אב חייב במזונות ילדיו שעד גיל 15 כדי צרכיהם ההכרחיים.

החייב במזונות ילדים מתחת לגיל 15 מעבר לצרכיהם ההכרחיים וכן החייב במזונות קטינים מעל גיל 15 הוא מדין צדקה והוא חל על שני ההורים בשים לב ליכולתם הכלכלית (ע"א 591/81 פורטוגו נ' פורטוגו, פ"ד לו(3) 449; ע"א 210/82 גלבר נ' גלבר, פ"ד לח(2) 14; ע"א 393/83 דלי נ' דלי, פ"ד לח(3) 613; ע"א 135/80 בכור נ' בכור, פ"ד לו(2) 358).

בשורת פסקי דין נקבע, כי במסגרת צרכיהם ההכרחיים של קטינים נכללות הוצאות מזון, ביגוד ומדור (מקום מגורים והוצאות אחזקתו), חינוך בסיסי (לא כולל חוגים וכיו"ב) ובריאות.

16. כאמור לעיל, עסקינן במזונות פעוטה בת כשנה וחצי, אשר הינה מקטני קטנים ואשר בהוצאותיה ההכרחיות מחויב אביה, כאשר מעבר להוצאותיה ההכרחיות מחויבים שני הוריה, כל אחד לפי יכולתו.

17. על מנת לפסוק את מזונותיה של הקטינה, יש ליתן את הדעת לצרכיה של הקטינה וליכולתם של הוריה לשאת במזונות אלו, הכל כפי חלקיהם עפ"י הדין.

(1) מצבו הכלכלי של האב:

18. בניגוד גמור ומוחלט לטענות האב בדבר היותו "שכיר המשתכר כ 7,500 ₪ לחודש", התברר בפני כי לא כך הם פני הדברים, זאת אם לנקוט לשון עדינה. במהלך בירור התובענה התברר כי האב, העוסק ביהלומים, מדווח לרשויות המס על הכנסות פיקטיביות נמוכות מחד, ומאידך נמנע מלדווח על הכנסות ריאליות, העולות בהרבה (בהרבה מאוד) על הכנסתו המדווחת. במסגרת ההליך שהתברר בפניי, המשיך האב להחזיק בטענות מופרכות בעניין הכנסתו האמיתית, טענות שלא רק סותרות את שלל הראיות בתיק, אלא, ולא פחות חשוב, סותרות כל היגיון בריא והלך חשיבה של שכל ישר, כמפורט להלן:

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 עדותו של מר מ' – העד אשר מסר תצהיר מטעם האם, הצהיר כי בשנים 2010-2011 נהג האב
2 להגיע למשרדו בבורסת היהלומים עם מעטפות של דולרים בסדרי גודל של 10-20 אלף דולר
3 בכל פעם, ובתדירות של אחת לשבועיים-שלושה והיה מבקש מהעד, בתמורה לדולרים
4 במזומן, לשלם בשיקים למשרדים מהם רכש האב יהלומים, והכל בתמורה לעמלה בגובה של
5 2%. במסגרת עדותו של העד, התברר כי זה ניהל מעין "בנק פרטי" אשר עיקר עיסוקו היה,
6 לפי הטענה, הלבנת הון.
7
- 8 יוער כי במהלך חקירתו של העד ניתן היה לחוש כי מנסים להלך אימים על העד, או על
9 גורמים אחרים המקורבים לאם, וזאת על דרך של הצגת שאלות שיש בתשובה להן כדי
10 להפליל גורמים אחרים. האם העד נשאל שאלות אלו על מנת להרפות ידיו ממתן עדות, אין
11 בידי לקבוע מסמרות בעניין זה אולם העיקר הוא כי העד השיב לכל שאלה שנשאל, אף אם
12 ניכר היה כי אין הוא מתגאה בעברו.
13
- 14 חרף העובדה כי תצהירו של העד היה קצר ביותר, שמונה השאלות הראשונות שנשאל העד,
15 לא היו רלוונטיות למושא עדותו, קרי: התנהלותו העסקית של האב אל מול העד. העד לא
16 ניסה לייפות עדותו ולא ניסה לכרות לאב בור, אלא השיב לכל שאלה ושאלה ואף אישר כי
17 השיק (בתמורה למזומן – י"י ש') לא התקבל אצל האב (עמ' 11 לפרוטוקול, ש' 16-17),
18 שהתשלומים לא עברו לידי האב וגם אלו היו בשנים 2010-2011 (שם, ש' 18-19) וכי מאז לא
19 היו דברים בינו לבין האב (שם, ש' 21-22).
20
- 21 עדותו של העד נמצאה על ידי ללא כל דופי, אמינה ומהימנה כאחד ובנוסף, כאמור בהמשך,
22 היא הולמת את יתר העדויות אותן מצאתי כאמינות וככאלה המשקפות נאמנה את
23 המציאות.
24
- 25 עדותה של הגב' ק' – העדה הינה אשת אחיה של האם. לטענתה, היא הייתה עדה למקרה בו
26 האב שלף מכיסו "חבילה גדולה ועבה של דולרים והעבירם לאביו" (סעיף 3 לתצהירה). העדה
27 שבה על דברים אלו גם במהלך חקירתה הנגדית (עמ' 64 לפרוטוקול, ש' 17-23). העדה לא
28 ידעה לספר מה היה השווי של כל שטר ושטר או מדוע העביר האב את הכספים לידי אביו.
29 העדה לא ידעה למי שייך הכסף, אלא כל שהעידה הוא כי ראתה את האב מעביר חבילת
30 דולרים לאביו.
31
- 32 התרשמתי מכנות דבריה של העדה. גם כאן, העדה לא באה מצוידת עם תשובות מוכנות
33 מראש. כך לדוגמא, לעדה לא היה כל אינטרס להעצים את עדותה (לדוגמא: לא טענה כי
34 הבחינה בשטרות של \$100 ולא טענה מה סדר גודלו של הסכום וכו').

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 דווקא מתן תשובותיה אלו של העדה, חיזקו את דעתי כי היא דוברת אמת וכי התייצבה
2 להעיד אך את אשר ראתה, ולא דבר החורג מכך. עדותה של העדה, בדבר העברת הכספים
3 במזומן, וכפי שיובא בהמשך, הולמת את יתר הראיות בתיק.
4
- 5 **עדותו של מר א' –** לטענת האם, כל אימת שנוקקה לכספים בזמן שהאב שהה בחו"ל, הייתה
6 פונה אל העד - שלטענתה, הינו חלפן כספים - בשליחותו של האב, וזה היה מוסר בידיה
7 כספים במזומן ובסכומים נאים. האב הכחיש טענותיה אלו של האם. אף העד טען בפני כי
8 הוא, למעשה, שכן זעיר וכלשונו: **"אני עוסק בהחלפה של בטריות לשעונים, רצועות, הורדת
9 חוליות, זה הפנסיה שלי"** (עמ' 40 לפרוטוקול, ש' 10).
10
- 11 **26.** לצערי הרב, ולאחר שבררתי את מילותיי בקפידה אין עלי אלא לקבוע כי עדותו של העד
12 הייתה עדות בדים. הוכח בפניי ברמת הסתברות העולה בהרבה על זו הנדרשת להוכחה
13 במשפט אזרחי, כי בין עיסוק בענייני שעונים לבין עיסוקו של העד אין הרבה מן המשותף. כך
14 לדוגמא, הוצגו בפני תמונות בהן נראה העד ניצב ליד תיק עמוס לעייפה בשטרות כסף שונים
15 (דולרים, כסף ישראלי), כאשר לנגדו ניצבים מחשבוני וניירות.
16
- 17 **27.** כאשר נשאל העד לפרש התיקים המלאים בשטרות וכיצד מראה זה הולם את עיסוקו כמתקן
18 שעונים זעיר, השיב: **"זה תמונות שרכשתי דירה והייתי חייב לשלם, לי יש כסף משלי
19 ופרטתי כסף והלכתי לבנק והפקדתי כסף"** (שם, ש' 15-16). תשובתו של העד אינה אלא
20 עלבון לשכל הישר. מה נזקק אדם לשק מלא דולרים ושקלים בעת רכישת דירה וכיצד זה
21 שעוסק זעיר או חוז באמתחתו סכומי כסף כה גדולים, לא עלה בידי להבין.
22
- 23 **28.** בהמשך עדותו, נשאל העד (אשר לו חזות של איש חרדי) האם הוא מכיר את האם. תשובתו
24 הייתה: **"אה, אין לי מושג, באמת שאני לא מכיר. אני אולי במעברים, אבל אני לא מסתכל
25 על נשים בדרך כלל"** (עמ' 41, ש' 10-12). לאחר מכן, נשאל העד שאלה נוספת וכך השיב:
26
- 27 **ש': התובעת טוענת שהיא הייתה פעמיים בחודש מגיעה אלייך ואתה היית מעביר לה
28 כסף בהרשאה מבעלה, מר...".**
29 **ת': מעולם לא. ההרשאה הייתה שאבא שלו מטלפן אלי, אומר שיש איזה 800 ₪,
30 תיתן לאשתו של [האיש] כי בעלה נמצא בחו"ל, אני גומר משהו ובא אליך לשלם"**
31 (שם, ש' 13-16).
32
- 33 **29.** הינה כי כן, אותו עד שלא מכיר את התובעת ושמעולם לא העביר לה כספים, הוא אותו עד
34 ממש אשר יודע מי היא אשתו של [האיש], לה נתן 800 ₪. ניכר כי כל המוסיף, גורע.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 30. אשר על כן, אני מקבל ללא דופי את עדותה של האם בעניין הכספים שקיבלה מאת העד
2 ודוחה מכל וכל את עדותו של העד, כפי שהובאה לעיל.
3
- 4 31. עדותו של מר ב' – העד הינו הבעלים של חברת "... יהלומים", מעסיקו הרשום של הנתבע
5 ומי שאחראי, לפי הטענה, לנשיאה בשכרו בסך של כ 7,500 ₪ נטו. על פי עדות העד, השכר
6 אותו הוא משלם לאב אינו כולל עמלות, מה גם שהאב אינו מקבל כל עמלות בעבור מכירות
7 שהוא מבצע לטובת העד.
8
- 9 32. כאשר העד נשאל מה האינטרס של האב לאסוף סחורה בסך של \$1,350,000 בארה"ב, אם לא
10 מקבל עבור זה עמלות השיב: "אז בשבילי לחסוך את עשרות אלפי הדולרים האלה (עלות
11 המשלוחים – י' ש', ר' עמ' 50, ש' 17), שכל מה ש[האיש] למעשה עשה, הוא אסף את
12 הסחורה וחלק באו לקחת את זה מ...., חלק הוא פיזר ללקוחות ולי זה השתלם וגם [איש]
13 זה השתלם... אלה אינטרסים משותפים. אני חסכתי כסף. [האיש] הכיר קליינטים שלי,
14 לפי דעתי הוא מכר להם סחורה" (עמ' 51, ש' 10-28).
15
- 16 33. הפכתי והפכתי בעדותו של העד ולא מצאתי ולו קצה קצהו של חוט שיש בו להוביל להיגיון
17 מסחרי כלשהו. אין זה סביר בעיני כי האב יפעל במרץ רב למכור סחורה ללקוחות בחו"ל ללא
18 כל תמורה, זולת היכרות עם לקוחותיו של המעביד. יש לזכור כי האב עוסק בתחום
19 היהלומים שנים רבות מאוד, ואין לומר עליו כי הוא בראשית דרכו בתחום. בגילו של האב,
20 במעמדו ולאחר שנות עבודתו, אין זה סביר לומר עליו כי הוא מכתת רגליו בארצות ים אך
21 ורק על מנת להכיר אנשים או לקוחות.
22
- 23 34. נקודה נוספת שמחלישה את אמינותו של העד ניתן למצוא בעובדה כי המעביד לא מממן ולא
24 מימן לעובד (לאב) את הוצאות שהייתו בארה"ב ולו בשקל אחד (עמ' 52 לפרוטוקול, ש' 21-
25 19). בהמשך, נשאל העד וכך השיב:
26
- 27 "ש: אתה סבור שזה הגיוני שאדם בר דעת עם ניסיון, אתה מכיר אותו שנים כמי
28 שעוסק ביהלומים, יסכים לעבוד במשכורת של 7,500 ₪, יצטרך בעצמו לממן את
29 עלויות השהייה..."
- 30 ת: הוא אמר שאין לו הוצאות לינה וזה היה אלמנט חשוב בשבילי.
- 31 ש: יסכים לעבוד בלי לקבל אש"ל, מונית, ארוחות ולא יקבל עמלות. זה נשמע לך
32 סביר?

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 **ת:** זה נשמע לי סביר על העמלות כי בעסק של היום המשכורת שאני משלם לעובדים
2 שלי משקף (צ"ל – משקפת, י"ש) את מה שהם מוכרים. ביהלומים מקבלים אחוז
3 אחד מהמכירות...” (עמ' 52, ש' 22-29).
- 4
- 5 35. ובכן, עם כל הכבוד, עדותו של העד אינה אמינה בעיני כלל ועיקר ודומה יותר כי עסקינן
6 במעביד פיקטיבי מאשר במעביד בפועל. אין זה סביר בעיני כי יהלומן, האב, יישלח לארה"ב
7 לסגור עסקאות יהלומים בסכומים בלתי מבוטלים, לא יקבל עמלה ואף לא יקבל החזר
8 הוצאות. יוער כי חרף דברי העד, "מקבלים אחוז אחד מהמכירות" (ראה לעיל) הוכח בעליל כי
9 אין כל קשר בין המכירות לבין השכר אותו מקבל האב מאת המעסיק, כך ששוב כל קשר בין
10 עדותו של העד לבין המתרחש בפועל לא מתקיים.
- 11
- 12 36. בהמשך עדותו, עומת העד עם נתונים וטענות לנתונים בדבר מכירות שמתבצעות בארה"ב,
13 אולם כפי שאפרט בחלק הדין במסקנותיי, אין בכך כל צורך. ברור כי לאור ההסתרה,
14 המציאות המדומה, היעדר רישום נאות של עסקאות, הנפקת תלושי שכר פיקטיביים, גלגול
15 כספים במזומן וללא דיווח – לאור כל זאת, יכולתו של בית המשפט להגיע לממצא מספרי
16 מדויק ביחס להיקפי הסחר ביהלומים, בהם סחר האב, הינה מוגבלת אם לא בלתי אפשרית.
- 17
- 18 37. עדותו של האב – במסגרת עדותו של האב בפני, שב האב על טענתו העיקרית כי מלבד הכנסה
19 בגובה של 7,500 ₪ לחודש, אין לו הכנסות נוספות.
- 20
- 21 38. במהלך בירור התובענה, טענה האם כי לאב דירה בניו-יורק, ואילו האב הכחיש טענה זו
22 והוסיף כי את הדירה שוכר דודו. בהמשך לכך, קבעתי כי האב רשאי למסור תצהיר בעניין
23 הדירה וכי הימנעות מהגשת התצהיר עלולה לפעול לרעת האב. האב הגיש תצהיר ובו הכחיש
24 את היותו הבעלים של הדירה, אולם נמנע מהצגת חוזה השכירות ע"ש אותו דוד. כאשר האב
25 נשאל מדוע לא צירף את הסכם השכירות, נמנע מלהשיב לגופה של שאלה ותחת זאת הכתיב
26 תשובה הנעדרת כל קשר לנשאל (עמ' 79 לפרוטוקול, ש' 11-18).
- 27
- 28 39. האב נשאל מה האינטרס שיש לו במכירות בארה"ב, אם וככל שאין לו עמלות מכך. תשובתו
29 הייתה: " ... המטרה שלי בתור מתווך להכיר כמה שיותר קליינטים יותר טובים" (עמ' 80
30 לפרוטוקול, ש' 3-8). עם כל הכבוד, לטענת האב, מזה כעשרים שנים שהוא מועסק בתחום
31 היהלומים. לטענתו, הוא שכיר ומקבל משכורת בסך של 7,500 ₪. עוד לטענתו, אין לו הכנסות
32 נוספות. כעת ישאל התם, ונניח שהאב יכיר קליינטים טובים, ולאחר מכן ימשיך ויכיר עוד
33 ועוד מסוגם של אלה, הכיצד תצמח לו תועלת כלכלית מהיכרות לשמה?!
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 הנתבע עומת עם ראיות בדבר הוצאות במזומן בעבור נסיעות פרטיות. תשובתו, הלא פחות
2 ממדהימה של האב הייתה כי את הכספים קיבל מאת האם אשר ביצעה עסקאות ביהלומים
3 ולא הצהירה על כך. הינה כי כן, לשיטתו של האב, האם (הצעירה מהאב בכ-16 שנים ואשר
4 הועסקה בתפקיד פקידותי בבורסה) מסוגלת ואף עושה עסקאות מכירת יהלומים במזומן,
5 אולם הוא, שניסיונו בתחום נושק למספר שנותיה של האם, מעולם לא מכר יהלומים בעבור
6 עצמו, לא כל שכן במזומן. בשים לב למארג הראיות בתיק, אני דוחה מכל וכל את טענתו זו
7 של האב, אשר אף נעדרה מכתב הגנתו.
8
- 9 .41 בהמשך חקירתו, הוצגו בפני העד ראיות בדבר תשלומים נוספים במזומן (חנות לתינוקות,
10 מטפלת זוגית, ריהוט, רכישת רכב וכו' – ר' עמ' 81, ש' 6-19). האב ניסה להדוף את הטענות
11 לאמור כי מדובר בכספים שחלקם חסך וחלקם התקבלו מאנשים אחרים; פעם מאת אימו,
12 פעם מאת התובעת, פעם ממעסיקה של האם, פעם מכרטיס האשראי של אמו (שם, ש' 7-25).
13
- 14 .42 האב העיד כי אין לו כרטיס אשראי שנפרע מחשבונו, אלא הוא מחזיק כרטיס אשראי הנפרע
15 מחשבונה של אימו ולאחר שהוא מוציא הוצאה, הוא מעביר כסף לידי אמו (שם, ש' 25). ושוב,
16 יישאל התם: מה טעם יש למשוך כספים מחשבונה של האם ולאחר מכן להשיב לה את
17 הכספים הללו. יוער כי האב לא טען, ובטח שלא הוכיח, כי היה מוגבל באמצעים או כי נושיו
18 נגשו בו, כך שכל התנהלות סיבובית נראית לבית המשפט כהמשך ישיר להתנהלות שנועדה
19 לטשטש עקבות של הכנסות בלתי מדווחות.
20
- 21 .43 עוד התברר כי האב מחזיק בכספת וכן הוא הודה כי הוציא 5,000 ₪ והפקיד בכספת כדי שלא
22 להסתובב עם סכום זה (עמ' 82, ש' 28-29). בשים לב לכך כי הגעתי לכלל מסקנה כי האב
23 מתנהל במזומנים, הרי שהטענה כי הוא חשש להסתובב עם סכום "פנטסטי" בסך של 5,000
24 ₪ אינה ניחנת באמינות יתרה.
25
- 26 .44 התנהלותו הכלכלית של האב על דרך של מזומנים ורישום נכסים שאינו משקף את הבעלות
27 האמיתית עוברת כחוט השני בפועלו של האב. כך טען האב כי הרכב מסוג יונדאי טוסון שייך
28 למר ג', אולם בהסכמי המכירה נרשם כי הרוכש הינו האב. הסברו של האב לעניין זה, היה לא
29 פחות ממביך ובלתי רלוונטי לנשאל (ר' עמ' 84 לפרוטוקול, ש' 25 - עמ' 85 לפרוטוקול, ש' 9).
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 תקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984 (להלן: "התקסד"א") קובעות עקרון גילוי מלא של
2 מלוא הפרטים הנחוצים לבירור תביעה למזונות. תקנה 264 לתקסד"א קובעת כי:
3
4 "(א) בעל דין שלא מסר פרט בהרצאת הפרטים והפרט הוא בתחום ידיעתו האישית,
5 יראוהו כמי שמודה בפרט שמסר בעל הדין שכנגד בענין הנדון, ולענין זה לא די בהכחשה
6 סתמית.
7 (ב) בעל דין שלא צירף להרצאת הפרטים מסמך שהיה עליו לצרפו, יראוהו כמי שלא מסר
8 פרטים הנוגעים לתוכן המסמך, ולא יורשה להביא ראיות לפרטים אלה אלא אם כן בית
9 המשפט התיר לו, מטעמים מיוחדים שיירשמו, לצרף את המסמך לאחר הגשת כתבי
10 טענותיו.
11
- 12 46. בהרצאת הפרטים, על בעל הדין לפרוש בפני בית המשפט את העובדות והנתונים אשר על
13 בסיסן ניתן לקבוע מהי הכנסתו ורכושו. התקנה מעניקה מדרג סנקציות אשר ניתן להפעילן
14 כנגד מי שאינו ממלא אחר החובה הקבועה בה ואינו מוסר פרט בהרצאת הפרטים. בעל דין
15 שלא מסר פרט בהרצאת הפרטים והפרט הוא בתחום ידיעתו האישית יראוהו כמי שמודה
16 בפרט שמסר בעל הדין שכנגד בפרט הנדון (ר' ע"מ (ירושלים) 470/03 פלוני נ' פלונית [פורסם
17 בנבו], סעיפים 31-33 לפסק הדין).
18
- 19 47. מיותר לציין כי אין די במסירת הפרטים כלאחר יד, אלא על בעל הדין להידרש לכל פרט ופרט
20 בכובד ראש, ברצינות והחשוב מכל – באמת ובאמינות. בעל דין אשר איננו מצהיר אמת על
21 פרט כלשהו, לרבות על הכנסותיו, נוטל סיכון כי הצהרתו זו – בין שאיננה קיימת ובין
22 שקיימת בחסר – תוכרז כהצהרה כוזבת וכפועל יוצא של דחיית הצהרתו זו, רשאי בית
23 המשפט לקבל את הצהרת בעל הדין שכנגד ולראותה כאילו הוכחה.
24
- 25 48. אם וככל שבעל דין לא הקפיד להצהיר אמת, הרי שאין זה מתפקידו של בית המשפט לחקור
26 ולברר עד דק מהי אכן הכנסתו האמיתית של אותו בעל דין. לכל בעל דין ניתנת הזדמנות שווה
27 להצהיר על אודות הכנסותיו, ומשבוחר בעל הדין שלא לפעול בהתאם להזדמנות זו, הרי שאין
28 לו להלין אלא על עצמו בלבד (השווה: דברי כב' השופט שוחט בתמ"ש (ת"א) 3882/00 רזניק
29 נגד רזניק, [פורסם במאגרי המידע]).
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 כפי שפורט בהרחבה לעיל, עדותו של האב בדבר עיסוקו והכנסתו (שכיר המשתכר כ 7,500 ₪
2 לחודש) נדחית על ידי מכל וכל. הלכה היא כי "ככל שיריעת ההגנה מתרחבת וההכחשה היא
3 כללית וטוטאלית יותר, גם אופייה של ראית הסיוע הנדרשת יכול להיות מוגבל יותר" (ע"פ
4 4009/90 מדינת ישראל נ' פלוני, מז(1) 292; ע"פ 3795/92 לוי נ' מדינת ישראל (לא פורסם)).
5 הדברים טובים עת עסקינן במשפט פלילי ומקו"ח טובים הם עת עסקינן במשפט אזרחי.
6
- 7 לצערי הרב, אין עלי אלא לקבוע כי עדותו של האב בעניין עיסוקו והכנסתו הותירה בי רושם
8 עגום וקשה. הוכח בפניי, לכל הפחות ברמת הוכחה הנדרשת במשפט אזרחי, כי האב הינו
9 עצמאי, מגלגל כספים רבים, עוסק בסחר ביהלומים, מקבל תלוש שכר פיקטיבי מאת מעסיק
10 שאינו באמת מעסיקו, אינו מצהיר אמת על הכנסותיו, חי ברמת חיים נאותה ואף מעבר לכך
11 ובין המצב השורר בפועל לבין הצהרותיו של האב, המרחק רב ועצום.
12
- 13 לאור האמור לעיל, אני קובע בזאת כי האב כשל במתן הצהרה כנה ואמיתית בדבר הכנסותיו,
14 ולא נותר לי אלא להעריכן. בשים לב להצהרות האם, לעדויות הצדדים, ליתר הראיות בתיק
15 ועל פי ניסיון החיים - אני מעריך את הכנסותיו של האב בכ- 30,000 ₪ לחודש בערכי נטו, לכל
16 הפחות.
17
- 18 למען הסר כל ספק, אין בכוונתי חלילה "להעניש" את האב ולקבוע כי זה משתכר מעבר למה
19 שאכן משתכר, רק משום שלא הצהיר אמת. הערכת את הכנסתו של האב כפי שזו עלתה בפני
20 מחומר הראיות שהוצג בפניי. מטבע הדברים, מרבית הראיות שהציגה האם היו ראיות
21 נסיבתיות ואולם חלק בלתי מבוטל היה בגדר ראיות ישירות. כך או כך, לאחר ימי דיונים לא
22 מעטים, לאחר שעות רבות שנחשפתי לבעלי הדין ולעדיהם, מצאתי לנכון לדחות מכל וכל את
23 הצהרתו של האב, להעדיף באופן ברור ומובהק את גרסתה של האם ולהעריך את הכנסתו
24 האמיתית של האב.
25
- 26 יידע האב ויידע כל בעל דין אחר, כי אי אמירת אמת ביחס להשתכרות אינה דבר של מה
27 בכך. אין זה מתקבל על הדעת כי בית המשפט יאמר לתובע בפסק דינו כי זה לא הוכיח
28 באותות ובמופתים מהו שכרו של הנתבע, תוך התעלמות ממחדלים רבים שרובצים לפתחו
29 של הנתבע באותו עניין של ממש. אם לכך מכוון הנתבע, אין לי אלא להשיב פניו ריקם.
30
31
32
33

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 מצבה הכלכלי של האם:
- 2
- 3 54. טרם הולדת הקטינה, עבדה האם כמזכירה בבורסה ליהלומים בשכר של כ 7,000 ₪ לחודש.
- 4 לטענתה של האם, היא צפויה לשוב למעגל העבודה בשכר של כ 5,000 ₪ לחודש. שני הצדדים
- 5 הקדישו לעניין זה מקום מינימאלי בסיכומיהם. לטענת האב, האם שבה לעבודתה כמקודם
- 6 ואף הוגשה על ידו בקשה לצירוף ראיה לאחר שניתן צו לסיכומים.
- 7
- 8 55. כך או כך, בכוונתי להעריך את השתכרותה ו/או את יכולת השתכרותה של האם בסך של
- 9 7,000 ₪ לחודש.
- 10
- 11 צרכי הילדה:
- 12
- 13 56. כפי שהאב כשל במסירת אמת בכל הנוגע להכנסותיו ומיעט בהכנסתו האמיתית, כך עלי
- 14 לקבוע כי האם הפריזה בתביעתה למזונות הקטינה, וביתר שאת, בפירוט "הוצאותיה" של זו.
- 15 לצערי הרב, האם סבורה כי ככל שתרבה וככל שתגזים בהוצאות הקטינה, כך יטה ליבו של
- 16 בית המשפט לפסוק עבורה סכום גבוה מכך, ולא היא.
- 17
- 18 57. בעת בירור התובענה ניכר היה לפרקים כי האם מנסה לבוא חשבון עם האב על ש"הרס" את
- 19 חייה, לקח אישה צעירה ממנו בשנים רבות, נישא לה, הביא עמה ילדה והינה כעת עליה
- 20 להתמודד עם הקשיים של העולם מבחוץ ואף עם אובדן "העתיד" שהיה צפוי לה, אלמלא
- 21 הייתה נישאת לו.
- 22
- 23 58. שני ההורים שבפני, חרף פער הגילים, הינם בוגרים, נבונים ודעתניים ולא אוכל במסגרת
- 24 תביעת מזונות קטינה, "לשפות" צד הסבור כי עשה מקח טעות בנישואיו או בכל עניין אחר.
- 25 כפי שנכתב לעיל, בין הצדדים מתבררות בפני בית הדין הרבני תביעות למזונות אישה וליתר
- 26 עניינים העולים מנישואיהם, כך שהאכסניה דכאן, איננה המקום הראוי לטענות אלו.
- 27
- 28 59. מטבע הדברים, בין ההורים נפל דבר עת מלאו לקטינה שלושה חודשים בלבד ועובדה זו, לא
- 29 יכולה ללמד אותנו רבות על "רמת חיים" לה הורגלה הקטינה, מה גם שביחס לקטינים אין
- 30 הכלל "עולה עמו" חל. האם ממשיכה להתגורר בביתו של האב ויחד עם זאת, אני בספק רב
- 31 מאוד אם מצב זה יימשך לעד או למצער, לתקופה ממושכת.
- 32
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 פירוט הוצאות הקטינה, כפי שנתבעו על ידי האם מלמד על כשרון בלתי מבוטל מכיוונה של
2 האם לדעת ולאמוד כל הוצאה ריאליית ותיאורטית שיכולה להיות לקטינה בכל שנות ילדותה
3 ואף מעבר לכך. ניכר כי אין הוצאה אפשרית ולא אפשרית שלא בא זכרה בכתב התביעה, הכל
4 כטוב ידיה של התובעת על המקלדת.
5
- 6 61. הלכה למעשה, עתרה האם כי כל הוצאה שהיא, מעתה ועד עולם, תשולם במלואה על ידי
7 האב. האם לא מציעה השתתפות ולו ברכיב אחד בהוצאות הקטינה ואין היא סבורה או
8 מאמינה כי היא אמורה לשאת ולו בנטל מינימאלי בגידול הקטינה ובכיסוי הוצאותיה. כך,
9 תבעה האם תשלום מאת האב בעבור מלוא הוצאותיה של הקטינה ואף עתרה לתשלום דמי
10 טיפול. זר אשר היה מביט על כתב התביעה יכול היה לסבור כי עסקינן בתביעה של גוף ציבורי
11 או פרטי שאין לו כל קשר או זיקה לקטינה ואשר תובע מהחייב במזונות הילדה את מלוא
12 הוצאותיה, דמי הטיפול בה וכל הוצאה אחרת שיכולה לנבוע מעצם היותה של הקטינה תחת
13 ידיו של אותו גוף.
14
- 15 62. צודק האב כי האם לא הוכיחה את רכיבי תביעתה וכי אלו נרשמו על דרך ההגזמה וההפרזה.
16 בין שלאם אין די כספים לשאת בהוצאותיה הנתבעות של הקטינה ובין שאין הכתוב משקף
17 את הוצאותיה של הקטינה, יש לקבוע כי עניין זה לא הוכח על ידי האם.
18
- 19 63. לאור האמור, מוצא אני מקום לעשות שימוש בסמכותי ולהעריך את הסכום הנדרש לקטינה
20 (ראה: ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד ל"ט(3) 824). כמו כן, יש להביא בחשבון את הקביעה כי
21 צרכיו ההכרחיים של קטין אשר אינם צריכים ראייה עומדים על סך שערכו כיום כ-1,400 ₪
22 (עמ"ש (ת"א) 20511-10-10 פלוני נ' אלמוני קטין (פורסם בנבו, 13.4.4)).
23
- 24 64. האב שבפנינו אינו אדם שהפרוטה אינה מצויה בכיסו. לפיכך, ובשים לב להכנסתו שהוערכה
25 על ידי, כמו גם בשים לב לרכושו, איני סבור כי על ביתו להסתפק במזונות "מינימום" בהם
26 היה מחויב אב החי בדוחק כלכלי. יחד עם זאת, אין אני סבור כי מצבו הכלכלי של האב
27 מצדיק פסיקת מזונות כפי שביקשה האם, כמפורט לעיל.
28
- 29 65. לאור כל האמור, בכוונתי לחייב את הנתבע בתשלום מזונות הקטינה בסך של 3,000 ₪,
30 ובנוסף, ככל שהאם תשכור דירה למגוריה ולמגורי הקטינה יחויב האב ב-1/3 מדמי השכירות,
31 בכפוף להצגת הסכם שכירות בתוקף (ובניכוי כל הטבה שתקבל האם מכל גורם ציבורי בעבור
32 המדור). חרף האמור לעיל, חלקו של האב במדור הקטינה לא יעלה על סך של 1,600 ₪
33 לחודש.
34

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 66. בנוסף, ובשים לב לפערי השכר בין ההורים, כמו גם לפער במצבם הכלכלי, בכוונתי לחייב את
2 האב לשאת ב-3/4 מההוצאות הבאות, לאחר מיצוי הנחות והטבות להן זכאית האם:
3
4 תשלומים לגן או לבית הספר וכן לצהרון;
5
6 הוצאות החינוך החריגות (לרבות: שיעורי עזר, אבחונים, ציוד לבית הספר, עד 2 חוגים
7 בחודש, קייטנה);
8
9 הוצאות הרפואה אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי (לרבות: טיפולי
10 שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים).
11
12 67. שתי הערות בטרם נעילה:
13
14 א. בשים לב לדמי המזונות בהם חויב האב ולחלקו בהוצאות הגן / צהרון, לא מצאתי
15 להוסיף ולחייב את האב גם בדמי טיפול.
16
17 ב. בהתאם לדין האישי, לאחר מלאת לילדה 15 שנים על ההורים לשאת במזונותיה
18 בהתאם ליכולתם ובהתאם לצרכי הילדה. יחד עם זאת, לנוכח רמת השתכרותה של
19 האם, ובשים לב להשתכרותו של האב ולרכושו, מצאתי לנכון לקבוע כי חיובו של האב
20 יימשך מעבר לגיל 15, אא"כ הנסיבות אשר תשרורנה באותה העת תצדקנה "פתיחת"
21 העניין בשנית. אין באמור לעיל, חלילה, כדי לעודד את ההורים לפנות לבית המשפט
22 מיד עם מלאת לילדה 15 שנים, אלא משום הצגת הדין החל כיום, מתוך תקווה כי
23 במועדים הרלוונטיים ישכילו ההורים להגיע להסכמות כאלה ואחרות, אשר תהלומנה
24 הן את העובדות שתשרורנה והן את הדין שיחול באותה העת.
25
26 **ד' – סיכום:**
27
28 68. אשר על כן אני מורה כדלקמן:
29
30 א. האב ישלם לידי האם סך של 3,000 ₪ לחודש עבור מזונות הקטינה.
31

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

- 1 ב. בנוסף, ככל שהאם תשכור דירה למגוריה יחד עם הקטינה, יישלם האב לידי האם עבור
2 חלקה של הקטינה במדור 1/3 משכר הדירה, בכפוף להצגת הסכם שכירות בתוקף,
3 ובלבד שחלקה של הקטינה לא יעלה על 1,600 ₪ לחודש.
4
- 5 ג. דמי המזונות המפורטים לעיל ישולמו החל מיום 25.8.13, ובכל 25 לחודש שלאחריו.
6 האב רשאי לקזז תשלומים ששילם ע"ח מזונות הקטינה ממועד הגשת התביעה.
7 תשלומים שהצטברו לחובת האב, ישולמו על ידו ב – 6 תשלומים חודשיים שווים, אשר
8 יתווספו לחיוב השוטף, החל מיום 5.12.14 ובכל 5 לכל חודש לאחריו.
9
- 10 ד. דמי המזונות ישולמו עד הגיע הקטינה לגיל 18 שנים או סיום לימודיה בבית הספר
11 התיכון, על פי המאוחר בין השניים; בתקופת שירות החובה של הקטינה בצבא או
12 השירות הלאומי, יישלם האב לידי האם 1/3 מהסך האמור, ובלבד שהילדה תתגורר עם
13 האם אותה עת.
14
- 15 ה. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן, ויעודכנו אחת לשלושה חודשים,
16 ללא הפרשים למפרע. המדד הבסיסי לצורך חישוב עליית דמי המזונות יהיה מדד חודש
17 יולי 2013 אשר פורסם ביום 15.8.13.
18
- 19 ו. בנוסף לאמור, ישלם האב לידי האם 3/4 מהתשלומים הבאים, לאחר מיצוי הנחות להן
20 זכאית האם:
21
- 22 1. תשלומים לבית הספר או לגן, וכן עלות צהרון;
23 2. הוצאות חינוכיות חריגות (לרבות: שיעורי עזר, אבחונים, ציוד לבית הספר, עד 2
24 חוגים בחודש, קייטנה וכיו"ב);
25 3. הוצאות רפואה אשר אינן מכוסות על ידי ביטוח הבריאות הממלכתי (לרבות:
26 טיפולי שיניים, אורתודנטיה, משקפיים, טיפולים פסיכולוגיים וכיו"ב).
27
- 28 ככל שתתעורר מחלוקת בדבר נחיצות הוצאה חינוכית חריגה או הוצאה רפואית,
29 יכריע בעניין הגורם החינוכי או הרפואי הרלבנטי (מחנך כיתה, יועצת ביי"ס, רופא
30 משפחה וכיו"ב).
31
- 32 ז. סכום בו חויב האב בפסק דין זה אשר לא ישולם במועדו יישא הפרשי הצמדה וריבית
33 כחוק.

בית משפט לענייני משפחה במחוז ת"א

תמ"ש 37055-08-13

1

2 ח. קצבת הילדים המשולמת על ידי המוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם ותיווסף
3 לדמי המזונות החודשיים.

4

5 ט. בשים לב לאופן ניהול הדיונים, על ידי שני הצדדים, איני עושה צו להוצאות. אודה כי
6 לפרקים שקלתי לחייב בהוצאות לטובת אוצר המדינה, אולם לבסוף בחרתי שלא
7 לעשות כן.

8

9 י. תואיל המזכירות לסגור את התיק.

10

11

12 ניתן היום, כ"ד חשוון תשע"ה, 17 נובמבר 2014, בהעדר הצדדים.

13

14

15

יהורם שקד, שופט

16

17

18

19

20

21

22